

ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ 18ο ΜΑΘ σελ 140-143
ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ
ΘΕΜΑ 1ο-2ο-3ο

Α) ΣΩΣΤΟ ή ΛΑΘΟΣ – Διορθώστε το Λάθος

- 1) Τα μεγάλα πολιτιστικά κέντρα της ελληνιστικής εποχής δημιουργήθηκαν στον ελλαδικό χώρο. (σελ 140- 29051)
- 2) Η Αντιόχεια και η Αλεξάνδρεια άκμασαν κατά την κλασική εποχή. (σελ 141-35289- 32101 - 24298 – 23991- 25425)
- 3) Την Αλεξάνδρεια κατοικούσαν, κατά την ελληνιστική περίοδο, Έλληνες, Αιγύπτιοι και Εβραίοι. (σελ 141-35291 -29839)
- 4) Η Αλεξάνδρεια ήταν διαιρεμένη σε τέσσερις συνοικισμούς, γι' αυτό ονομαζόταν και Τετράπολις.(σελ 141-34167)
- 5) Στη Βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας εργάζονταν οι γραμματιστές. (σελ 141- 33088)
- 6) Η μεγάλη παραγωγή χειρογράφων της Βιβλιοθήκης της Αλεξάνδρειας διευκολύνθηκε από την εύκολη παροχή γραφικής ύλης που προερχόταν από το φυτό πάπυρος. (σελ 141- 28655 -25418 – 23735)
- 7) Η Αντιόχεια ιδρύθηκε από τον Αλέξανδρο. (σελ 141- 26378)
- 8) Η Αντιόχεια έγινε ιδιαίτερα γνωστή κατά τους ελληνιστικούς χρόνους για τον μεγάλο βωμό του Διός. (σελ 141- 29051)
- 9) Η Πέργαμος ήταν πρωτεύουσα του κράτους των Ατταλιδών στη Μ. Ασία (σελ 141-35288 -29844 – 28658)
- 10) Ο Βωμός του Διός στην Πέργαμο ιδρύθηκε σε ανάμνηση της απόκρουσης των Γαλατών (σελ 142- 29054)
- 11) Στους Περγαμηνούς αποδίδεται η ιδέα της δημιουργίας Μουσείου, οικοδομήματος που είχε την ίδια λειτουργία με τα σύγχρονα μουσεία. (σελ 142- 29538)
- 12) Η έλλειψη παπύρου οδήγησε τους κατοίκους της Περγάμου στην ανακάλυψη νέας γραφικής ύλης. (σελ 142- 31626)

Β) 13. ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΣΤΕ ΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ ΜΕ ΤΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΤΙΣ ΑΦΟΡΟΥΝ

σελ 141-142

35193 -29839 – 26371 – 25424 - 24234 - 35290 -35188-34190– 28664 - 26375-29839 – 29820 – 29813 -29843 – 29842 – 25202 – 24164-28164- -29839 – 27934 - 23999 -34189-33095-34168 - 30397-29537 – 27596 28662 – 26108 - 31625 – 29040

SUPER SOS

α) Αλεξάνδρεια

β) Αντιόχεια

γ) Πέργαμος

i) ο Σέλευκος Α΄ την ίδρυσε

ii) ιδρύθηκε στον Ορόντη ποταμό

iii) ελληνιστικό βασίλειο στην Αίγυπτο

iv) το Μουσείο της ήταν τόπος επιστημονικής έρευνας

v) ιδρύθηκε το 331 π.ΚΕ

vi) μεγάλο λιμάνι με ένα νησάκι, το Φάρο

vii) ο Άτταλος Α΄ την ίδρυσε

viii) ελληνιστικό βασίλειο στη Μ. Ασία

ix) ιδρύθηκε το 300 π.ΚΕ

x) το Μουσείο της είχε εκθέματα όπως τα μοντέρνα

xi) ελληνιστικό βασίλειο στη Συρία

xii) Τετράπολις

Γ) ΚΥΚΛΩΣΤΕ ΤΟ ΣΩΣΤΟ

14) Η Αλεξάνδρεια ήταν γνωστή στην ελληνιστική εποχή για: (σελ 141- 35295-26107)

ΤΑ ΣΩΣΤΑ ΕΙΝΑΙ 2

α. τον βωμό του Διός

β. τη Βιβλιοθήκη της

γ. την παραγωγή της περγαμηνής

δ. τη διαίρεσή της σε τέσσερις συνοικισμούς

ε. τη Βιβλιοθήκη και τον περίφημο Βωμό του Διός

στ. την ειδυλλιακή περιοχή που ονομαζόταν Κήπος

ζ. το νησάκι Φάρο και τη Βιβλιοθήκη

η. την αγορά και τον μεγάλο ιππόδρομο

15) Οι γραμματικοί στην ελληνιστική Αίγυπτο ασχολούνταν με: (σελ 141-29536 - 27577)

α. την καταγραφή και τον σχολιασμό κειμένων αρχαίων συγγραφέων

β. την καταγραφή σε παπύρους των έργων των φαραώ

γ. την καταγραφή του εθνικού δικαίου

δ. την κατάρτιση του προϋπολογισμού του κράτους

16) Οι γραμματικοί ήταν άνθρωποι: (σελ 141-27791)

- α. με φιλολογική παιδεία που ασχολήθηκαν με τη συγγραφή πρωτότυπων έργων
- β. με φιλολογική παιδεία που ασχολήθηκαν με την καταγραφή και τον σχολιασμό αρχαίων συγγραφέων και με τη συγκέντρωση έργων παλιότερων εποχών
- γ. που δραστηριοποιήθηκαν επιστημονικά στην κλασική εποχή
- δ. που δραστηριοποιήθηκαν επιστημονικά στην αρχαϊκή εποχή

17) Η Κοινή Ελληνική ή απλώς Κοινή, που προέκυψε και διαδόθηκε κατά τους ελληνιστικούς χρόνους: (σελ 143 - 27792 - 26373-34165-27935)

- α. ήταν η γλώσσα μόνο των γραμματικών
- β. είχε ως βάση τη λακωνική διάλεκτο
- γ. χρησιμοποιήθηκε μόνο για την προφορική επικοινωνία
- δ. αποτέλεσε το όργανο διάδοσης των κηρυγμάτων του χριστιανισμού

18)) Η μορφή της ελληνικής γλώσσας που προέκυψε και διαδόθηκε κατά τους ελληνιστικούς χρόνους οφείλεται στη(ν): (σελ 143- 32294 – 29030 – 33065)

- α. συγχώνευση της ιωνικής και της αττικής διαλέκτου
- β. επικράτηση της δωρικής διαλέκτου
- γ. επικράτηση της αττικής διαλέκτου
- δ. συγχώνευση των ελληνικών διαλέκτων με βάση την αττική διάλεκτο

Δ) ΕΞΗΓΕΙΣΤΕ ΣΥΝΤΟΜΑ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΟΡΟΥΣ

19) **γραμματικοί**

(σελ 141- 35594 -35293-35188-34172-33091- 31663- 31628-31625 – 29537 – 27934 – 27933 – 27789 – 27788 – 27787) => **SUPER SOS**

20) **Κοινή Ελληνική**

(σελ 142-143-33080-33057- 32299 – 30494 – 30404 – 29041 – 28166 – 26380) => **SUPER SOS**

BONUS ΕΡΩΤΗΣΗ ΜΕ ΠΗΓΗ

ΑΠΑΝΤΗΣΤΕ ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΩΝΤΑΣ ΤΟ ΥΛΙΚΟ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ & ΤΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΠΗΓΗΣ ΣΕ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟ - ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΤΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΤΕ ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Γ & Δ

συνδυασμός μαθήματος 17 & 18

24299

Συνδυάζοντας τις ιστορικές σας γνώσεις με τις απαραίτητες πληροφορίες από το κείμενο που σας δίνεται, να παρουσιάσετε:

α. τις αρχές που διέπουν τις κοινωνίες των ελληνοιστικών χρόνων

(βλ οικονομία-κοινωνία-πολιτική μάθημα 17)

β. τον τρόπο διαμόρφωσης της ελληνοιστικής κοινής (γλώσσας) και τον ρόλο που διαδραμάτισε στη μετάδοση των αρχών που διέπουν τις κοινωνίες των ελληνοιστικών χρόνων.

(βλ σελ 142-143 / η Κοινή Ελληνική)

ΠΗΓΗ

Σ' αυτές τις [ενν. ελληνοιστικές] πόλεις έπessαν οι παραδοσιακοί φραγμοί που χώριζαν την Ευρώπη από την Ασία. Έτσι, εκατό χρόνια περίπου μετά τον Αλέξανδρο, ο μεγάλος σοφός Ερατοσθένης επέκρινε¹, αυτούς που, ακολουθώντας τον Αριστοτέλη, χώριζαν τους ανθρώπους σε Έλληνες και Βαρβάρους και ζητούσε να τους διακρίνουν μάλλον σύμφωνα με τον τρόπο του Αλέξανδρου, δηλαδή σύμφωνα με τις ηθικές και πνευματικές τους ιδιότητες σε καλούς και σε κακούς, γιατί, όπως έλεγε, «ακόμα και ανάμεσα στους Έλληνες βρίσκονται πολλοί κακοί άνθρωποι, ενώ ανάμεσα στους Βαρβάρους υπάρχουν άνθρωποι με υψηλό πολιτισμό, όπως οι Ινδοί και οι Άριοι (Ιρανοί). [...] Η ελληνική γλώσσα αποτέλεσε το όχημα αυτού του μοναδικού κοσμοπολίτικου πολιτισμού. [...] Την ίδια εποχή, οι Εβραίοι της Διασποράς υιοθέτησαν σχεδόν αμέσως τα ελληνικά, έτσι ώστε, ήδη από τον 3ο αιώνα, οι Εβραίοι της Αλεξάνδρειας υποχρεώθηκαν να μεταφράσουν τη Βίβλο στα ελληνικά, γιατί κατά τη Θεία Λειτουργία, οι κοινότητες δεν την καταλάβαιναν πλέον αρκετά στην πρωτότυπη γλώσσα.

Παπαϊωάννου, Κ., Τέχνη και Πολιτισμός στην Αρχαία Ελλάδα, Εναλλακτικές Εκδόσεις, Αθήνα 1998, σσ. 320-321.